

Västerås 20-07-27

Final Report | ARA University Christchurch, Nya Zeeland

Rapport från min sju veckor långa vistelse på ARA University Christchurch, Nya Zeeland via stipendium från STINT, Stiftelsen för INTernationalisering av högre utbildning och forskning.

Jag anlände efter en låååång resa söndagen den 27 januari i Christchurch, där docent Isabel Jameson hämtade mig på flygplatsen och körde hem mig till mitt lilla hus, som jag hyrt via Air bnb. Väl på min arbetsplats fick jag en plats i ett stort kontorslandskap. Dessutom fick jag låna en cykel som heter Stockholm av ARA, som tog mig runt i Christchurch med 400 000 invånare. Christchurch har det senaste decenniet utsatts för mycket stora jordbävningar, varav den 2011 genererade 184 dödsfall, samt moskésjutningen ifjol, vilket har lämnat inte bara fysiska sår i stadsbilden utan även i allas medvetande. Detta var oerhört påtagligt, då alla hade en personlig koppling till dessa händelser, såsom att ha koll på nödutgångar etc. Jag träffade en lärare på ARA som forskade om vårdpersonalens erfarenheter att vårda patienter från dessa händelser. Hon vittnade om mycket starka upplevelser. Dessutom var jag på Jordbävningmuseum, vilket gav en inblick hur det kunde ha tett sig.

Den första veckan på ARA innebar terminsupptakt och stormöten, om exempelvis bedömningar samt fusk. En dag var jag på Kick off för hela universitetet, och deltog vid två mycket intressanta workshopar. En handlade om hur man kan organisera sitt arbete, den andra om mental hälsa hos studenter. Det finns många likheter men framför allt skillnader i vårt utbildningsystem och sjuksystem. Studenterna betalar för utbildningen, och lärare och lärosäten kan bli stämnda om inte studenter klarar sig. Dessutom har de en 12 gradig

betygsskala. Jag diskuterade mycket med kollegor och studenter om deras och Sveriges hälso- och utbildningssystem. Patienter i Nya Zeeland betalar för sin sjukvård. Bland annat måste patienter med diabetes, betala alla hjälpmedel och medicin själva, vilket begränsade användningen av viktiga hjälpmedel för den sjuke. Detta gäller även barn. Vidare är föräldraledigheten sex månader, varav tre månader var betalda. Vi har det bra i Sverige, konstaterar jag gång på gång.

Ursprungsbefolkningen, Maorier är ett mycket aktuellt ämne på sjuksköterskeprogrammet och i samhället. Jag var på många föreläsningar om och av Maorier, bland annat om ojämlik sjukvård. Kulturella skillnader kan vara tänkbara aspekter som vi mer bör uppmärksamma i Sverige. Kanske är vårt perspektiv mer utifrån den unika människan, där betydelsen av ursprung bara är en del av hälsohistorien. Dock rymmer väl även den svenska historien betydande rasistiska inslag mot exempelvis samer. Jag har fått mycket insikter i svårigheter och utmaningar att möta Maori befolkningen, men även betydelsen av att lära från deras kultur och genuina kunskap.

Jag var delaktig i en rad olika undervisningsmoment, dels egen undervisning, dels med kollegor. Det är oerhört betydelsefullt att vara respektfull, men ändå våga ta plats. Vi har mycket att lära av varandra. Jag var på en rad studiebesök bland annat på barnkliniken, då pediatrik är min specialitet. Dessutom var jag på möten med de Internationella samordnarna. En förmiddag sammanstrålade jag med den ansvarige för samordningen för

nyfärdiga sjuksköterskor mellan ARA och sjukhuset. Vid ett möte med en bibliotekarie, fastslogs att vi har ungefär samma problem på andra sidan jorden, exempelvis att vissa studenter behöver mycket stöd med det akademiska skrivandet.

Det vanliga arbetet på MDH lämnade jag dessa veckor, men hade kontinuerlig kontakt med HVV samt deltog i några möten såsom Etiska nämnden och valberedningen. Det är fantastiskt med sociala media och fungerande uppkopplingar som möjliggör detta.

Jag upplevde ett mycket positivt mottagande och att de har uppskattat min feedback på undervisningen och miljön. Bland annat påtalade jag bristen i att inte använda mikrofoner i stora salar. Detta är för oss på i Sverige förhoppningsvis självklart. Nåväl, jag tror att de kommer att införskaffa mikrofoner nu. Dessutom föreslog jag att trapphuset skulle dekoreras, för att stimulera vardagsmotion.

Min hemresa blev tidigarelagd, då oron för att bli strandsatt på grund av Corona viruset eskalerade, så i samråd med STINT och Mälardalens högskola förkortades min resa med två veckor. Med facit i hand var detta mycket klokt, då jag hade kunnat vara kvar i skrivande stund, då landet stängdes helt den 25/3, vilket var dagen för planerad hemresa.

På min fritid var jag tämligen aktiv. Jag vandrade i berg samt cyklade de cirka 30 km tur och retur till havet flera gånger. Havet är inte speciellt varmt, runt 16-18 grader, men visst badade jag så fort tillfälle gavs. Det blåser mycket och blir ibland rejält kallt i Christchurch, så jag köpte en dunjacka första veckan. Det är svårt att packa lagom, då vistelsen var ganska lång samt inrymde olika aktiviteter. Jag spelade bridge i en stor bridgeklubb några kvällar. Det är bra att ha ett intresse som kan idkas var som helst i världen. Nya Zeeland är ett otroligt vackert land. En långhelg reste jag tillsammans med Heather Goodin från Ohio, tidigare gäst professor på MDH, till Sydöns norra delar. Heather var hos mig i två veckor. Det är härligt att arbetet ger möjligheter inte bara till professionella utbyten, utan även möjligheter till livslång vänskap. Sammanfattningsvis finns det mycket kvar att se och

GTS2019 | Final Report, Birgitta Kerstis

uppleva i världen. Förhoppningsvis kommer vaccin mot Corona viruset snart och ger oss resmöjligheter tillbaka. Jag reste i januari från en "normal värld" och återkom till ett förändrat samhälle, vilket kanske aldrig kommer att bli detsamma. Jag hade verkligen tur att min vistelse blev av och att jag lyckades komma hem i tid.

Sydney flygplats på väg hem.

Birgitta Kerstis

Universitetslektor

Akademien för hälsa, vård och välfärd, HVV

Mälardalens Högskola

Västerås